

[Chr. Rasmussen.]

baseret på indkøb af dyr, redskaber og maskiner til det mindre landbrug. Det er efter min opfattelse en afgjort forskel, og der er også en afgjort forskel på økonomien. Der er vel adskillige, der kan huske, at det ikke så altfor lyst ud for en del af de gamle driftslåneforeninger i 1939, da man ændrede loven til en lov om indkøbsforeninger.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: For at der ikke skal opstå nogen misforståelse, vil jeg sige til det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen, at selvfølgelig er mine oplysninger rigtige. Hr. Larsen (Bjerre) sad som medlem af tilsynsrådet, lige til han døde; jeg tror, det var i 1946 eller 1947, og den daværende minister, jeg tror det var det ærede medlem hr. Erik Eriksen, fandt ikke anledning til at udnævne nogen til erstatning for ham.

(Kort bemærkning).

Foged: Det ærede medlem hr. Aage Fogh siger, at den eneste forskel, der er mellem vort forslag og den tidligere landbrugsministers forslag, er, at elektriske hjælpemidler er ændret til almindelige hjælpemidler. Jeg vil dertil sige, at dengang da den lov blev vedtaget, omfattede elektriske hjælpemidler kun en ringe del af, hvad de kan komme til at omfatte fremover, bl. a. fordi de elektriske hjælpemidler er udviklet, så de omfatter mange, mange flere maskiner end tidligere. Fra lovens start tog man elektriske vaskemaskiner med, fordi man skønnede, at det ville være til stor hjælp for husmødrene på grund af det ikke ganske propre arbejde, som landbrugsarbejdet er. Når man nu ikke alene tager elektriske hjælpemidler med, men alle hjælpemidler uden undtagelse, er det utvivlsomt en udvidelse, som ikke var tilsigtet ved de tidligere love. Der er forøvrigt den forskel, at disse indkøbsforeninger har mulighed for ved deres indkøb at sige: vi har millionbeløb til rådighed til at betale den handel, vi ønsker at foretage, medens private virksomheder ikke har samme mulighed. Det sker, at der på den måde opstår en illoyal konkurrence ved hjælp af statsmidler, som det private erhvervsliv ikke kan være tjent med.

Når det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen nu siger, at han tror ikke på udvidelser, så må jeg undre mig, da den højtærede minister netop hævder, at der nu skal ske udvidelser. Vil det da sige, at den socialdemokratiske ordfører er helt i uoverensstemmelse med ministeren? I så tilfælde synes jeg det ville være rimeligt, at man stemte for det ændringsforslag, vi har stillet.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Når det ærede medlem hr. Foged siger, at foreningen har millionbeløb til rådighed til indkøb, vil jeg heroverfor hævde, at dette beror delvis på en misforståelse. Den eneste forening, der foretager indkøb, er samvirksomheden. Samvirksomheden råder, som jeg sagde før, over 150 000 kr. i statslån og har 170 000 kr. i reserver. Vi indbetaler i løbet af få dage hele statslånet, og så har vi ikke andre penge til rådighed end dem, vi selv har tjent, og det må vi vel have lov til, det tror jeg ikke engang det ærede medlem hr. Foged vil protestere imod. Og så forsøger vi ved hjælp af disse penge at skaffe de små jordbrugere samme fordel som den, de store folk, der køber meget og altid betaler kontant, kan få. Jeg synes, det er en hæderlig opgave, og jeg kan ikke forstå, at venstre ikke vil være med til også at lade husmødrene få denne lille fordel.

Endelig vil jeg gerne bede det ærede medlem hr. Foged, hvis han vil fortsætte diskussionen, sammenligne daværende landbrugsminister Sønderups forslag fra i fjor og den nuværende højtærede landbrugsministers forslag fra i år, så vil han se, hvor vanskeligt det er at se forskel på dem.

Ordføreren (Chr. Rasmussen): Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Foged, at der naturligvis ikke er nogen forskel i ministerens og min opfattelse af spørgsmålet om udvidelse af lovens rammer. Når jeg gav udtryk for, at man ikke i vid udstrækning ville benytte adgangen til udvidede lån ude i indkøbsforeningerne, var det, fordi mit grundige kendskab til administrationen derude bevirker, at jeg er fuldkommen klar over, at det kun vil blive i meget begrænset udstrækning, man vil anvende midlerne til udlån til anskaffelse af husholdningsartikler. Men det er alligevel en betydelig fordel, at